

SOTURI- KISSAT

AURINGONNOSU

KOLMIKON MAHTI

6

ERIN HUNTER

WSOY

Englanninkielinen alkuteos

WARRIORS, POWER OF THREE #6: SUNRISE

Originally published by HarperCollins Children's Books under the title

WARRIORS, POWER OF THREE #6: SUNRISE

Text copyright © Working Partners Limited 2009

Series created by Working Partners Limited

Cover illustrations copyright © Owen Richardson 2015

Map art © Dave Stevenson 2015

Used by permission of HarperCollins Publishers

Taitto: Sisko Honkala

Kannen Soturikissat-logo: Mikko Valtavaara

Suomenkielinen laitos © Nana Sironen ja WSOY 2023

Werner Söderström Osakeyhtiö

Suomenkos ilmestynyt aiemmin Art Housen kustantamana 2016

ISBN 978-951-0-49639-8

Painettu EU:ssa

*Lynn ja Steve Wimanille sydämellisin kiitoksin
Erityiskiitokset Cherith Baldrylle*

JOITAKIN KLAANIKISSOJA

MYRSKYKLAANI

- Päällikkö **TULITÄHTI** – kellanpunainen kolli, jonka turkki on liekinvärinen
- Varapäällikkö **VATUKKAKYNSI** – tummanruskea raidallinen kolli, jolla on meripihkanväriset silmät
- Parantaja **LEHTILAMPI** – vaaleanruskea raidallinen naaras, jolla on meripihkanväriset silmät; **NÄRHISULAN** (harmaa raidallinen kolli) mestari
- Soturit (kollit sekä naaraat, joilla ei ole pentuja)
- ORAVALIITO** – punaruskea naaras, jolla on vihreät silmät; **KETTUTASSUN** mestari
- TOMUTURKKI** – tummanruskea raidallinen kolli
- HIEKKAMYRSKY** – vaalean kellanpunainen naaras, jolla on vihreät silmät
- PILVIHÄNTÄ** – pitkäkarvainen valkoinen kolli, jolla on siniset silmät
- SANIAISTURKKI** – kullanuskea raidallinen kolli
- RATAMOHÄNTÄ** – kilpikonnakuvioiden ja valkoisen kirjava naaras, jolla on meripihkanväriset silmät
- OKAKYNSI** – kullanuskea raidallinen kolli
- KIRKASSYDÄN** – valkoinen naaras, jolla on kellanpunaisia läiskiiä
- LUKKIKOIPI** – pitkäjalkainen musta kolli, jolla on ruskea vatsapuoli ja meripihkanväriset silmät

VALKOSIIPPI – valkoinen naaras, jolla on vihreät silmät; **JÄÄTASSUN** mestari

KOIVURUSKA – vaaleanruskea raidallinen kolli

HARMAARAITA – pitkäkarvainen harmaa kolli

MARJANENÄ – kermanvärinen kolli

PÄHKINÄHÄNTÄ – pieni harmaavalkoinen naaras

HIIRIVIIKSI – harmaavalkoinen kolli

TUHKASYDÄN – harmaa raidallinen naaras

HUNAJALEHVÄ – vaaleanruskea raidallinen naaras

UNIKKOHALLA – kilpikonnakuviainen naaras

LEIJONAROIHU – kullanruskea raidallinen kolli, jolla on meripihkanväriset silmät

PAATSAMALEHTI – musta naaras, jolla on vihreät silmät

Oppilaat (yli kuuden kuun ikäiset soturiharjoittelijat)

KETTUTASSU – punertava raidallinen kolli

JÄÄTASSU – valkoinen naaras

Kuningattaret (naaraat, jotka ovat tiineinä tai hoitavat pentuja)

LEHVÄPILVI – vaaleanharmaa tummajuovainen naaras, jolla on vihreät silmät

KAUNOKAINEN – kermanvaalea pitkäkarvainen kissa, joka on kotoisin hevospaikasta; **LUKKIKOIVEN** pentujen **RUUSUPENNUN** (vaaleanruskea naaras) ja **KONNAPENNUN** (mustavalkoinen kolli) emo

MILLI – juovikas harmaankirjava naaras, entinen kotikisu; **HARMAAR Aidan** pentujen **VARPUPENNUN** (tummanruskea naaras), **KIMALAIS PENNUN** (hyvin vaalean harmaa mustaraidallinen kolli) ja **KUKKAPENNUN** (kilpikonnakuviainen naaras, jolla on terälehdien muotoisia valkoisia laikkuja) emo

Klaanin- vanhimmat	(entiset soturit ja kuningattaret, jotka viettävät vanhoja päiviään) PITKÄHÄNTÄ – vaaleankirjava kolli, jolla on sysimustat raidat; siirtynyt varhain klaanin- vanhimmaksiksi menetettyään näkönsä HIIRITURKKI – pieni tummanruskea naaras
-----------------------	---

VARJOKLAANI

Päällikkö	MUSTATÄHTI – suurikokoinen valkoinen kolli, jolla on valtavat pikimustat käpälät
Varapäällikkö	RUOSTETURKKI – punaruskea naaras
Parantaja	PIKKUPILVI – erittäin pieni raidallinen kolli; LIEKKITASSUN (kellanpunainen kolli) mestari
Soturit	TAMMITURKKI – pieni ruskea kolli; TIKERITASSUN (tummanruskea raidallinen kolli) mestari PIHLAJAKYNSI – kellanpunainen kolli SAVUJALKA – musta kolli; PÖLLÖTASSUN (vaaleanruskea raidallinen kolli) mestari MURATTIHÄNTÄ – mustan, valkoisen ja kilpikonnakuvioiden kirjava naaras; HUOMENTASSUN (kermanvärinen naaras) mestari KONNAJALKA – tummanruskea kolli VARISHALLA – mustavalkoinen kolli; OLIIVITASSUN (kilpikonnakuvioiden naaras) mestari SYKKYRÄTURKKI – raidallinen naaras, jonka pitkät karvat sojottavat eri suuntiin ROTTA-ARPI – ruskea kolli, jolla on selässä pitkä arpi; PÄÄSTÄISTASSUN (harmaa naaras, jolla on mustat tassut) mestari

KÄÄRMEHÄNTÄ – tummanruskea kolli, jolla on raidallinen häntä; **KARSITASSUN** (tummanharmaa kolli) mestari

VALKOVESI – valkoinen pitkäkarvainen naaras, jonka toinen silmä on sokea; **PUNATASSUN** (täplikäs ruskea-kellanpunainen kolli) mestari

KELTATURKKI – kilpikonnakuvioinen naaras, jolla on vihreät silmät

Kuningattaret   **LUMILINTU** – puhtaanvalkoinen naaras

Klaanin-
vanhimmat   **SETRISYDÄN** – tummanharmaa kolli
UNIKONVARSI – pitkäjalkainen vaaleanruskea raidallinen naaras

TUULIKLAANI

Päällikkö   **YKSITÄHTI** – ruskea raidallinen kolli

Varapäällikkö   **SAARNIJALKA** – harmaa naaras

Parantaja   **KAARNAKASVO** – lyhythäntäinen ruskea kolli;
HAUKKATASSUN (täplikäs harmaa kolli) mestari

Soturit   **LOVIKORVA** – raidallinen kolli
VARISSULKA – tummanharmaa kolli
PÖLLÖVIERIKSI – vaaleanruskea raidallinen kolli
VALKOHÄNTÄ – pieni valkoinen naaras
YÖPILVI – musta naaras
PIIKKIHERNEHÄNTÄ – hyvin vaalea harmaa-valkoinen naaras, jolla on siniset silmät
LUMIKKOTURKKI – kellanpunainen kolli, jolla on valkeat klapälät
JÄNISLOIKKA – ruskeavalkoinen kolli

LEHTIHÄNTÄ – tumma raidallinen kolli, jolla on meripihkanväriset silmät; OHDAKETASSUN (pitkäkarvainen valkoinen kolli) mestari

KASTEPILKKU – täplikäs harmaankirjava naaras; SARATASSUN (vaaleanruskea raidallinen naaras) mestari

PAJUKYNSI – harmaa naaras; PÄÄSKYTASSUN (tummanharmaa naaras) mestari

MUURAHAIKARVA – ruskea kolli, jonka toinen korva on musta

HIILLOSJALKA – harmaa kolli, jolla on kaksi tummaa käpälää; AURINKOTASSUN (kilpikonnakuviainen naaras, jolla on otsassa iso valkoinen laikku) mestari

KANERVAHÄNTÄ – vaaleanruskea raidallinen naaras, jolla on siniset silmät

VIIMATURKKI – musta kolli, jolla on meripihkanväriset silmät

Klaanin-
vanhimmat

AAMUKUKKA – hyvin vanha kilpikonnakuviainen naaras

SEITTIJALKA – tummanharmaa raidallinen kolli

JOKIKLAANI

Päällikkö

LEOPARDITÄHTI – epätavallisen täplikäs kullankirjava naaras

Varapäällikkö

USVAJALKA – harmaa naaras, jolla on siniset silmät

Parantaja

PERHONSIIPPI – täplikäs kullanväriäinen naaras; PAJUHOHTEN (harmaa raidallinen naaras) mestari

Soturit

MUSTAKYNSI – savunmusta kolli

MYRÄHAMMAS – pieni ruskea raidallinen kolli;
SÄRKITASSUN (tummanharmaa naaras) mestari
RUOKOVIIKSI – musta kolli

SAMMALTURKKI – kilpikonnakuviainen naaras,
jolla on siniset silmät; **SORATASSUN** (täplikäs
harmaa kolli) mestari

PYÖKKITURKKI – vaaleanruskea kolli

VÄREHÄNTÄ – tummanharmaa raidallinen kolli;
MALVATASSUN (vaaleanruskea raidallinen kolli)
mestari

HARMAAUSVA – vaaleanharmaa raidallinen naaras

HUOMENKUKKA – vaaleanharmaa naaras

KIRJONENÄ – täplikäs harmaa naaras

LOIKKAHÄNTÄ – oranssivalkea kolli

MINTTUTURKKI – vaaleanharmaa raidallinen kolli;
NOKKOSTASSUN (tummanruskea raidallinen kolli)
mestari

SAUKKOSYDÄN – tummanruskea naaras;

NIISKUTASSUN (harmaavalkoinen kolli) mestari

MÄNTYTURKKI – hyvin lyhytkarvainen raidallinen
naaras; **PUNARINTATASSUN** (kilpikonnakuviaisen ja
valkoisen kirjava kolli) mestari

SADEMYRSKY – täplikäs sinertävänharmaa kolli

HÄMYTURKKI – ruskea raidallinen naaras;

KUPARITASSUN (punaruskea naaras) mestari

Kuningattaret **JÄÄSIPI** – valkoinen naaras, jolla on siniset silmät;
KUORIAISPENNUN, PIKKIPENNUN, KUKKAPENNUN ja
RUOHOPENNUN emo

Klaanin-
vanhimmat **RASKASJALKA** – tanakka raidallinen kolli
PÄÄSKYHÄNTÄ – tumma raidallinen naaras
KIVIVIRTA – harmaa kolli

KLAANIEN ULKOPUOLISIA KISSOJA

SOL – valkoisen ja ruskean kirjava pitkäkarvainen kolli, jolla on vaaleankeltaiset silmät

SAVU – lihaksikas valkoharmaa kolli, joka asuu hevospaikan ladossa

HAHTUVA – pieni valkoharmaa naaras, joka asuu hevospaikassa

SULO – iäkäs, pulska, raidallinen erakko, jolla on harmaa kuono

UHO – tummanruskea raidallinen naaras

HUSAARI – roteva harmaa kolli

TÄPLÄ – täplikäs ruskea naaras, jolla on neljä pentua

SAKU – mustavalkoinen kolli, jonka korva on revennyt

PALKO – luiseva ruskea kolli, jolla on harmaa kuono

SYSI – pitkäkarvainen musta kolli

HUPI – oranssivalkoinen naaras

SIRPPU – vaaleanharmaa raidallinen kolli

MUITA ELÄIMIÄ

KESKIYÖ – tähtiä katseleva mäyrä, joka asuu meren rannalla

kaksijalkojen
vihreälehtipaikka

kaksijalkan-
pesä

kaksijalkojen polku

kaksijalkojen polku

äukio

VARJOKLAANIN
LEIRI

kaksijalkojen
vihreälehtipaikka

puolisilta

pieni
ukkospolku

puolisilta

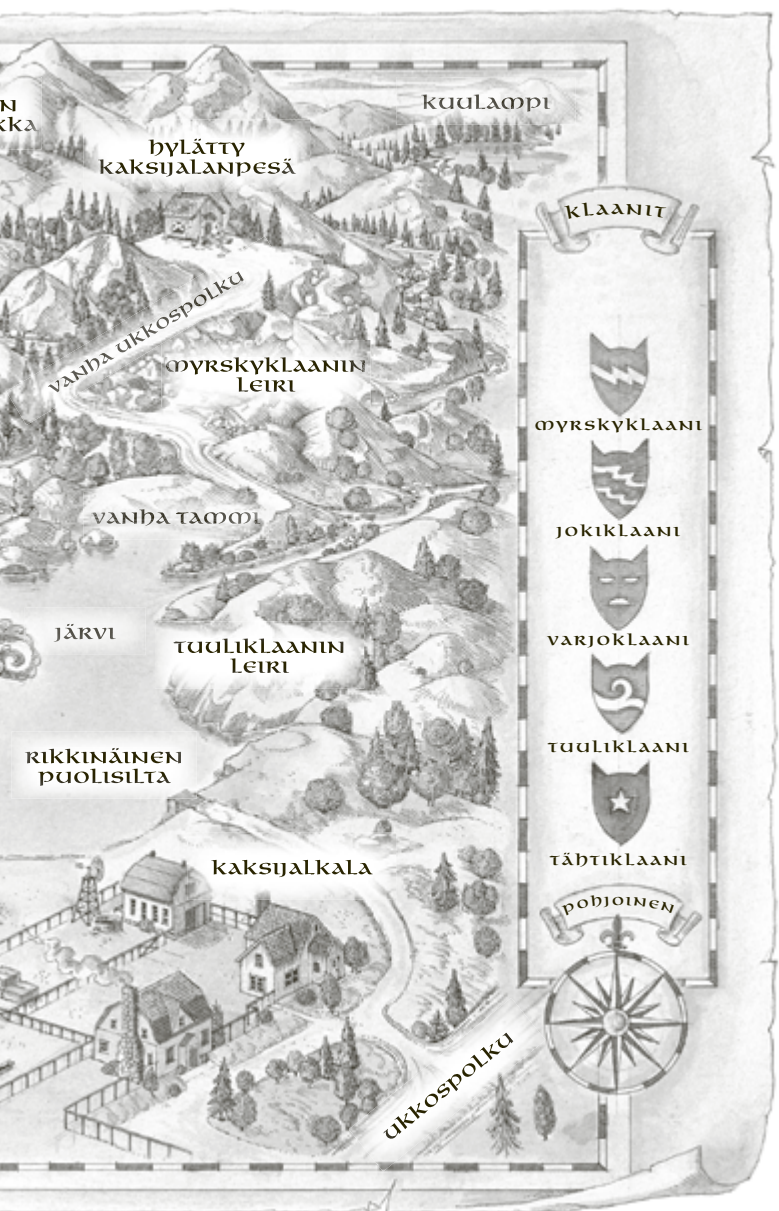
KISSAN SILMIN

SAARI

puro

JOKIKLAANIN
LEIRI

hevospaikka

N
kka

kuulaoppi

hylätty
kaksijalanpesä

KLAAANIT

vanha ukkospolku

ØYRSKYKLAANIN
LEIRI

ØYRSKYKLAANI

vanha taommi

JOKIKLAANI

JÄRVI

TUULIKLAANIN
LEIRI

VARJOKLAANI

RIKKINÄINEN
PUOLISILTA

TUULIKLAANI

kaksijalkala

TÄHTIKLAANI

POHJOINEN

ukkospolku

JÄNÖTIENON
RETKEILYALUE

RAUBALAN-
MÖKKI

SATULASEPÄN-
METSÄ

MÄNTYLÄN
PURJEHDUS-
KESKUS

MÄNTYLÄNTIE

KAKSIJALAN SILMÄ

MÄNTYLÄNSAARI

ALVAJOKI

VALKOKIRKONTIE

RITARIN
VESAKKO

KRISTALLILAMPI

HYLÄTTY
TYÖMIEHEN
TALO

KIVILOUHOKSENTIE
(ei käytössä)

KIVI-
LOUHOS

JÄNÖKUMMUN
METSÄ

MAASTO

Lehtimetsää

Mäntymetsää

SUOTA

JÄRVI

polkuja

RAUHALANJÄRVI

JÄNÖKUMPU

POHJOINEN

JÄNÖKUMMUN
RATSASTALLI

JÄNÖKUMMUNTIE

ESINÄYTÖS

KIVINOTKO OLI KUUTAMOSSA kirkas kuin päivällä, mutta pensaiden katveessa ja jyrkänteiden juuressa mustat varjot ojentuivat kuin kynnet. Lehtilampi kyyhötti Saarniturkin ruumiin äärellä. Hämy sai harmaan turkin hohtamaan hopeisena, kun Lehtilampi sukki sitä hautajaisia varten. Vieressä Närhisulka auttoi: hän sively Saarniturkin häntää ja pöyhi sen, kun se oli kuivunut.

Lehtilampi nosti päätään ja loi silmänsä soturiesi-isien jäiseen kimmellykseen. ”Valaiskoon Tähtiklaani polkusi, Saarniturkki.” Hän vuodatti kylmään ilmaan hiljaiset sanat, joita parantajat olivat klaanitoverin kuoltua toistaneet useampien vuodenaikojen ajan kuin kukaan osasi laskea. ”Olkoon sinulla hyvä pyyntionni, nopea askel ja suojaisa nukkumapaikka.”

Sanat, joiden olisi kuulunut lohduttaa, jotka lupasivat kaatuneelle soturille pitkän onnellisen elämän, tekivätkin hänelle kipeää, pistivät kuin piikit. Hän ei voinut ajatella kuin sitä hetkeä, jona oli löytänyt Saarniturkin kaulasta selvät hampaanjäljet. Liian pienet koiran tekemiksi, liian siistit ketulle, liian terävät mäyrälle. Ne oli voinut tehdä vain kissa. Mutta kuka? Kuka vihasi Saarniturkkia niin että olisi surmannut hänet kylmäverisesti, ilman mitään merkkejä kamppailusta? Oliko se ollut rehellinen yhteenotto raja-asioista tai riistavarkaudesta?

Saattoiko se olla joku Tuuliklaanin kissa, tai joku satunnainen kulkukissa? Hyvä Tähtiklaani, anna sen olla niin!

Ajatus siitä, että joku myrskyklaanilainen olisi voinut murhata Saarniturkin, kylmäsi Lehtilampea luita ja ytimiä myöten. Saarniturkki oli kylläkin ollut suorasukainen ja voimakastahtoinen mutta myös uskollinen ja arvostettu soturi. Ei kai kenelläkään klaanitoverilla voinut olla mitään syytä haluta hänen kuolevan?

Lehtilampi kumartui uudestaan ruumiin ylle ja ryhtyi puhdistamaan multaa ja hiekkaa kuolleen soturin polkuanturoista. Hänen kuonoaan hipaisi jokin pehmeä hahtuva; hän vetäytyi kauemmas ja näki Saarniturkin kynsiin tarttuneen karvatöyhdon.

Ei! Ei voi olla totta! Lehtilampi nojautui lähemmäs ja nuuhkasi karvoja. *Tunnen tämän tuoksun!*

Hän yritti epätoivoisesti vakuutella itselleen, että karvatuppo oli peräisin jostakusta sellaisesta, joka oli kantanut Saarniturkkia leiriin sen jälkeen kun hänet oli löydetty Tuuliklaanin rajalta joesta kellumasta. Jokiveden haju oli kuitenkin niin voimakas, ettei karva voinut olla peräisin kissasta jonka turkki oli kuiva, ja lisäksi Saarniturkin kynnet olivat ehtineet pehmetä. Jos ne osuisivat toiseen kissaan nyt, ne ennemmin taipuisivat kuin repäisisivät irti karvatukon.

Karvatukko ei voinut olla lähtöisin kenestäkään muusta kuin Saarniturkin tappajasta.

Henkeään haukkoen ja vapisten Lehtilampi irrotteli töyhdon ja kantoi sen pesäänsä. Hän asetti sen tärisevin tassuin lehdelle ja kääri siitä tiukan paketin. Sitten hän tunki kääron varastonsa perälle, syvälle kallionhalkeamaan, perimmäisen yrttikimpun taakse. Totuus Saarniturkin kuolemasta saisi luvan pysyä ikuisesti salassa.

Hän tunsi sellaista kärsimystä, josta hän ei olisi ikinä voinut kuvitella selviävänsä hengissä, kun hän pohti: *Oliko tämä kaikki minun syytäni?*

KELTAHAMMAS HEITTÄYTYI ÄRISTEN Sinitähden kimppuun, työnsi hänet kumoon ja painoi hänet vehreään ruohikkoon Tähtiklaanin metsässä. ”Tämä on kokonaan sinun syytäsi!” hän sähähti. ”Näin ei olisi tapahtunut, ellet olisi antanut sen kirotun salaisuuden kalvaa Myrskyklaania.”

Sinitähti potki Keltahampaan vatsaa takakäpäällillään muttei päässyt irti entisen parantajan otteesta. ”Mikä sinulla on?” hän sihisi. ”Älä unohda, että olin klaanipäällikkösi.”

Keltahampaan joskus Sinitähteä kohtaan tuntema kunnioitus oli haihtunut tyystin. Heidän yhteinen menneisyytensä mureni tomuksi, kun hän aavisti, miten kaamea tulevaisuus odottaisi klaania jonka hän oli ottanut omakseen.

”Salaisuutesi on ollut kuin omenan sisusta syövä toukka”, Keltahammas murisi Sinitähden korvaan hampaat irvessä. ”Myrskyklaani on läpimätä – ja verta vuodatetaan vielä lisää ennen kuin totuus tulee päivänvaloon.”

”Ei sitä voi tietää”, Sinitähti sanoi vastaan ja yritti ankarasti puskea vastustajansa päältään.

”Sokea kanikin sen näkisi! Totuus tulee vielä julki. Keskiyö kertoi Solille *kaiken*. Ja me tiedämme kumpikin, että Sol palaa vielä Myrskyklaaniin.”

Sinitähti kokosi kaikki koulitun soturin kykynsä ja puski Keltahammasta rintaan niin että onnistui kierättämään sivulle, irti otteesta. Keltahammas antoi yllättäen periksi ja ponkaisi kauemmas. Sitten hän jäi ravistelemaan sekaista harmaata turkkiaan.

Sinitähti kömpi seisaalleen ja huohotti. ”Mitä järkeä on tapella?” hän kähisi kun oli saanut hengityksensä tasaantumaan.

”Vahinko on jo tapahtunut – ja sano mitä sanot, mutta se *ei* ole minun syytäni.”

Keltahammas murahti.

”En vieläkään saata uskoa, että Keskiyö petti meidät”, Sinitähti jatkoi. ”Uskoin lujasti, että hän varjelee klaaneja.”

”Eihän Keskiyö ollutkaan se petturi”, Keltahammas huomautti karvat pystyssä. ”Petollisuus alkoi ensimmäisistä valheista, siitä salaisuudesta jota sinä olet pimittänyt kaikkien näiden kuiden ajan. Myrskyklaani on elänyt valheessa! Jos ne kolme kissaa ovat niin mahtavia kuin ennustus väittää, he olisivat kyllä kestäneet totuudenkin. Ellet sitten ole sitä mieltä, että olemme koko ajan olleet heidän suhteensa väärässä.”

”En tietenkään!” Sinitähti kivahti. ”Ketkä muut kolmikoon voisivat kuulua? En minä olisi halunnut valehdella!” hän lisäsi vaikertaen. ”Mutta milloin olisin voinut kertoa heille? He ovat olleet onnellisia. Oravaliito ja Vatukkakynsi ovat hyvät vanhemmat. Mitä iloa siitä olisi ollut, jos heille olisi kertonut mitä todellisuudessa tapahtui?”

”Se selviää pian”, Keltahammas murisi. ”Eivät vanhat salaisuudet voi ikuisesti pysyä pinnan alla.” Hän huitaisi hänellä ja lähti astelemaan pois päin; sitten hän pysähtyi ja vilkaisi taakseen. ”Ja jos ne kolme eivät ole riittävän vahvoja kestäämään totuutta”, hän lisäsi, ”niin sinä, Sinitähti, olet tuhonnut rakastamasi klaanin...”

LUKU 1

KUOLLEET SANANJALAT RAPISIVAT Leijonaroihun kápälien alla, kun hän asteli metsän halki. Lehdettömien puiden yläpuolella taivas oli tumma ja tyhjä. Kammotus nostatti nuoren soturin niskakarvat pystyyn, ja hän värisi korvista hännänpäähän asti.

Tämä paikka ei ole koskaan nähnyt Tähtiklaanin valoa.

Hän tassutti eteenpäin, kiersi saniaisia ja nuuhki pensaiden alustoja muttei löytänyt muista kissoista mitään jälkeä tai hajun häivähdyistä. *Nyt alkaa riittää*, hän ajatteli nykäistessään häntänsä irti roikkuvasta vatukanoksasta. Hänen mielessään välähti pakokauhun tunne, kun hän tuijotteli puiden väliin loputtomaan pimeyteen. *Entä jos en koskaan löydä täältä ulos?*

”Minuako etsit?”

Leijonaroihu hätkähti ja käännähti ympäri. ”Tiikeritähti!”

Jyhkeä soturi oli ilmestynyt erään karhunvatukkatiheikön takaa. Hänen kirjavassa turkissaan oli omituinen hohde, joka muistutti Leijonaroihua lahopuissa kasvavien sienten kelmeästä loisteesta.

”Sinulta on jäänyt väliin paljon harjoitusta”, Tiikeritähti maukui ja asteli eteenpäin, hännänmitan päähän Myrskyklaanin soturista. ”Sinun olisi pitänyt palata tänne aiemmin.”

”Eikä olisi!” Leijonaroihu älähti. ”Minun ei olisi pitänyt tulla tänne ensinkään, eikä sinun olisi pitänyt kouluttaa minua. Vatukkakynsi ei ole isäni! Etkä sinä ole minulle sukua!”

Tiikeritähti räpäytti kerran silmiään muttei osoittanut mitenkään yllättyvänsä, edes korvat eivät liikahtaneet. Hänen meripihkasilmänsä kapenivat viiruiksi, ja hän tuntui odottavan että Leijonaroihu jatkaisi.

”Sinä... sinä tiesit!” Leijonaroihu kuiskasi. Puut tuntuivat kieppuvan ympärillä. *Oravaliito ei olekaan ainut kissa, jolla on ollut salaisuuksia!*

”Tietenkin minä tiesin.” Tiikeritähti kohautti lapojaan. ”Sama se. Sinähän halusit oppia minulta, etkö halunnutkin?”

”Mutta –”

”Ei veri merkitse kaikkea”, Tiikeritähti ärisi. Hänen huulensa nousi irveen ja paljasti väläyksen terävistä kulmahampaista. ”Kysy vaikka Tulitähdeltä.”

Leijonaroihu tunsu niskakarvojensa pörhistyvän, kun kiukku otti hänestä vallan. ”Tulitähti on hienompi soturi kuin sinä olit ikinä.”

”Älä unohda, että hänkään ei ole sinulle sukua”, Tiikeritähti sihisi hiljaa. ”Turha sinun on häntä nyt alkaa puolustella.”

Leijonaroihu tuijotti hämyistä soturia. *Tietääkö hän, kuka oikea isäni on?* ”Sinä olet koko ajan tiennyt, etten ole Tulitähden sukua”, hän murisi. ”Annoit minun uskoa valheen!”

Tiikeritähti heilautti toista korvaansa. ”Entä sitten?”

Leijonaroihun valtasi turhautunut vimma. Hän loikkasi päin Tiikeritähteä ja yritti kaataa hänet kumoon. Hän pieksi raidallista soturia päähän ja niskaan kynnet paljaina ja repi irti valtavia karvatukkoja. Raivon punainen sumu kuitenkin sekoitti hänen päänsä ja teki hänestä kömpelön ja epätarkan. Iskut osuivat miten milloinkin ja tuskin raapaisivat Tiikeritähden nahkaa.

Äkkiä iso raidallinen kolli valahti veltoksi, kellahti kyljelle ja koukkasi käpälällään Leijonaroihua koivesta, ja

Leijonaroihu horjahti. Hän lensi sananjalkoihin sellaisella jysäyksellä, että ilma pakeni sisuksista. Siinä samassa hän tunsi niskassaan jyrkän kätälän, joka tallasi hänet maahan.

”Olen minä sinut vähän paremmin kouluttanut, pikku soturi”, Tiikeritähti pilkkasi. ”Kärsit harjoituksen puutteesta.”

Leijonaroihu veti syvään henkeä ja ponnisti ylös. Tiikeritähti loikkasi taaksepäin ja kyyristyi ketunmitan päähän meripihkanväriset silmät palaen.

”Minä sinulle harjoituksen puutteet näytän”, Leijonaroihu huohotti.

Hän hillitsi kiukkunsa väkisin ja kokosi kylmän päättäväisyytensä – kaikki hänen koskaan oppimansa taisteluliikkeet olivat aivan hänen kynsissään. Kun Tiikeritähti hyökkäsi, hän oli valmistautunut; hän syöksyi eteenpäin ja heittäytyi vastustajansa alle. Siinä silmänräpäyksessä, kun Tiikeritähden kätälät osuivat maahan, Leijonaroihu käännähti ympäri, tättäsi pari iskua hänen takapäähänsä ja loikkasi sitten hänen ulottumattomiinsa.

Tiikeritähti kiepahti Leijonaroihua kohti. ”Paranee”, hän maukui vieläkin pilkallisella äänellä. ”Olen kouluttanut sinut hyvin.”

Ennen kuin Leijonaroihu ehti vastata, valtava kolli säntäsi häntä kohti, teki viime hetkellä väistön ja sivalsi ohi mensesään etukätälällään. Leijonaroihu tunsi Tiikeritähden kynsien raastavan kylkeään, ja haavoista alkoi tihkua veri. Häntä kouraisi pelko. *Mitä tapahtuu, jos hän tappaa minut täällä? Kuolenko oikeasti?*

Hänen ajatuksensa kirkastuivat taas. Tiikeritähti oli tulossa uudelleen häntä kohti. Leijonaroihu kompasteli sivummalle ja iski mutta tunsi kynsiensä vain hipaisevan Tiikeritähden karvoja.

**»Eivät vanhat salaisuudet
voi ikuisesti pysyä pinnan alla.»**

Myrskyklaanissa on tapahtunut salaperäinen murha. Onko syyllinen erakko-Sol vai joku klaanikissoista? Vihjeet ja arvailut saavat kissat palaamaan auringonpesälle tapausta tutkimaan. Samaan aikaan Närhisulalla, Paatsamalehdellä ja Leijonaroihulla on ratkaistavanaan muitakin arvoituksia: keitä heidän todelliset vanhempansa ovat, ja ovatko he sittenkään ennustuksen mahtikolmikko? Totuutta selvittäessään sisarukset joutuvat räppimään halki muistojen ja valheiden hetteikön, ja kun salaisuudet viimein paljastuvat, heidän kohtalonsa saa uuden käänteen.

Kolmikon mahti on kolmas Soturikissat-saaga.
Auringonnousu on saagan kuudes,
viimeinen osa.

www.wsoy.fi

T84.2

ISBN 978-951-0-49639-8

Kannen kuva: Owen Richardson